

कालनेमिं सुनेमिञ्च महानेमिञ्च दानवं । आत्मानञ्चैव वीर्यञ्च विस्मृत्याभिजनं तथा ।
 क्व गच्छथ भयत्रस्ताः प्राकृता इव दानवाः । निवर्त्तध्वं महावीर्याः किं प्राणान् परिरक्षथ ।
 नालं युद्धाय यचोऽयं महतोयं विभीषिका । एतां समुत्थितामद्य दानवानां विभीषिकां ।
 विक्रम्य विधमिष्यामि निवर्त्तध्वं महासुराः । तेऽसुराः संनिवृत्त्याथ समदा इव कुञ्जराः । ११८५
 निजघ्नः परमक्रुद्धा देवसैन्यं महासुराः । क्षीणप्रहरणाः केचिन्नेषगम्भीरनिखनाः ।
 दर्पोत्कटा भुजैरेव संप्रहारं प्रचक्रिरे । प्राणभिक्षैव काष्ठैश्च शिलाभिश्च महाबलाः ।
 बाहुभिश्च तथाऽन्योन्यामाचिपन्ति स्म वेगिताः । मुष्टिभिश्च तलैश्चैव नखपातैर्महाबलाः ।
 पादपैश्च महाशाखैरयुध्यन्त महारणे । अनुद्वादस्तु संक्रुद्धो देवतानां महाचमूं ।
 ममन्थ परमायस्तो वनान्यग्निरिवोत्थितः । रुधिराद्रास्तु बहवः शेरते धोधसत्तमाः । ११८७
 निहन्ताः पतिता भूमौ तास्यपुण्या इव द्रुमाः । अनुद्वादस्य विक्रान्तो देवस्त्राणोविषोपमान् ।
 युध्यमानस्य समरे व्यसृजन्निशितान् शरान् । धनाधिपेन विद्धस्य अनुद्वादस्य संयुगे ।
 अङ्गारमिश्राः क्रुद्धस्य मुखान्निशेहरर्चिषः । अथ वाणसहस्रेण वित्तेशं दानवोत्तमः ।
 विव्याध समरे क्रुद्धो दण्डपाणिरिवान्तकः । कुवेरस्तु शरैर्मिनः समन्तात् चतजोत्तितः ।
 रुधिरं परिसुखाव गिरिः प्रस्रवणैरिव । लब्ध्वा स तु पुनः संज्ञां रोषरक्तेवणः सुरः । ११८९
 गदामथ समासाद्य भीमां भीमपराक्रमः । चित्रेण दैत्यमुद्दिश्य बलवान् क्रोधमूर्च्छितः ।
 अप्राप्तामन्तरे सोऽयं तां गदां गदयाऽसुरः । बभञ्ज विनदन् क्रुद्धस्तदाश्चर्यमभूत्तदा ।
 प्रगृह्य तु गदां भूयो ह्यभिदुद्राव दानवं । तमापतन्तं दृष्ट्वैव अनुद्वादो महाबलः ।
 गिरिशृङ्गमथोत्पात्य कैलासाचलसन्निभं । धनाधिपं प्रदुद्राव व्यादितास्य दवान्तकः ।
 तमन्तकमिवायान्तमजय्यं सकलैः सुरैः । ग्रसन्तमिव दैतेयं त्रैलोक्यमखिलं रुषा । ११९०
 तमालोक्य तथारूपं धनाध्यक्षो रणं भयात् । अपहाय ययौ तत्र यत्र देवः शचीपतिः ।
 तस्य चातिमहत् कर्म दृष्ट्वा वित्तपतित्तदा । जगाम भयसंत्रस्तो यत्र देवः शचीपतिः ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने देवासुरयुद्धे एकपञ्चाशदधिकद्विंशतोऽध्यायः ॥ २५१ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ विप्रचित्तिस्तु वरुणं दैत्यानामधिपोऽव्ययः । जघानेषुगणैः क्रुद्धो दीप्तैरिव महोरगैः ।
 संदह्यमानो दैत्येन दीप्तैः शरगभस्तिभिः । नाभ्यजानत कर्त्तव्यं संपाप्ते स जलेश्वरः । ११९५
 सर्वलोकेश्वरस्यैव परमेष्ठो प्रजापतिः । नाशकोदयतः स्थातुं विप्रचित्तेर्ज्जलाधिपः ।
 वज्रो नाम महाव्यूहो निर्भयः सर्वतोमुखः । संयूह्य प्रत्ययुध्यन्त दानवा देववाहिनीं ।
 अग्निज्वालासमन्तत्र रविमण्डलसन्निभं । मुखमाभाति दैत्यस्य विप्रचित्तेर्महात्मनः ।
 वरुणस्तु महतेजा विप्रचित्तिं महासुरं । प्रदहन्नेत्रनेत्रोभिर्जिगीषुः प्रत्यवैवत ।
 स्रग्दाममालाभरणं दत्तपञ्चाङ्गुलान्तरं । जयाह परिधं दैत्यः कैलासशिखरोपमं ।
 पिनद्वं काञ्चनैः पट्टैर्हर्ममालिनमायसं । यमदण्डोपमं घोरं दैत्यानां भयनाशनं । ११९७